

Arbetsdomstolen
Box 2018
103 11 Stockholm

Gamla Brogatan 32
111 20 Stockholm - Sweden

Tel. +46 (0)8 21 16 04
Fax +46 (0)8 21 00 03

www.elmzell.se
advokat@elmzell.se

www.iuslaboris.com

Mål nr A 268/04

Laval un Partneri Ltd ./ Svenska Byggnadsarbetareförbundet, dess avdelning 1 samt Svenska Elektrikerförbundet

Som ombud för Laval un Partneri Ltd (Laval) får vi med anledning av Arbetsdomstolens föreläggande, aktilaga 200, anföra följande.

1. Lavals yrkanden

Lavals yrkanden är angivna i protokoll från muntlig förberedelse, aktilaga 70. Laval justerar sina yrkanden såvitt avser allmänt skadestånd samt framställer ett yrkande avseende ekonomiskt skadestånd.

Laval yrkar att

- Svenska Byggnadsarbetareförbundet (Byggnads) skall förpliktas att till Laval utge 500 000 kr avseende allmänt skadestånd,
- Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1, (avdelningen) skall förpliktas att till Laval utge 500 000 kr avseende allmänt skadestånd,
- Elektrikerförbundet skall förpliktas att till Laval utge 350 000 kr avseende allmänt skadestånd,
- på de allmänna skadestånden yrkas ränta enligt § 6 räntelagen från dagen för delgivning av stämningsansökan till dess betalning sker och
- svarandena solidariskt skall förpliktas att till Laval utge 1 420 000 kr avseende ekonomiskt skadestånd, eller enligt den fördelning som Arbetsdomstolen finner skälig, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 1 januari 2006 till dess betalning sker.

Stockholm den 12 maj 2008

Vår referens

Anders Elmér

Direktnummer

+46 (0)8 534 803 63

Mobiltelefon

+46 (0)708 49 09 09

E-post

anders.elmer@elmzell.se

2. Grunder för yrkandena

2.1. Allmänt

Av aktbilaga 199 framgår att svarandena vitsordar att EG-domstolens dom innebär att Lavals yrkande att alla Byggnads, avdelningens och Elektrikerförbundets stridsåtgärder skall förklaras olovliga och hävas, måste bifallas. Arbetsdomstolen skall sålunda bifalla Lavals yrkanden i den delen.

Lavals skadeståndsyrkanden justeras enligt ovan.

Lavals två grunder för talan är redovisade i beslutet AD 2005 nr 49. Lavals grunder för talan har legat till grund för Arbetsdomstolens två frågor som har ställts till EG-domstolen och som har besvarats av EG-domstolen. EG-domstolens dom innebär att svarandena är skadeståndsskyldiga enligt båda grunderna för skada som Laval har lidit på grund av stridsåtgärderna enligt nedan.

2.2. Skadeståndsskyldighet enligt artikel 49 EG och direktiv 96/71

EG-domstolen har i denna del förklarat att svarandenas stridsåtgärder är otillåtna eftersom de syftat till att tvinga Laval att inleda förhandlingar med Byggnads om den lön, som de lettiska arbetarna skall erhålla och att ansluta sig till Byggnadsavtalet, som på vissa områden innehåller villkor som är förmånligare än de som följer av utstationeringslagen medan andra villkor avser områden som inte anges i artikel 3 i direktiv 96/71.

Stridsåtgärderna är sålunda otillåtna då Byggnads avtalskrav strider mot artikel 49 EG och artikel 3 i direktiv 96/71.

EG-domstolens dom innebär vidare att EG-domstolen har tillerkänt artikel 49 EG direkt horisontell effekt i detta mål. Detta framgår särskilt av punkt 98 i domen där EG-domstolen fastslår att artikel 49 skall tillämpas även på vissa icke offentliga regleringar, som syftar till att på ett kollektivt sätt reglera tillhandahållandet av tjänster.

Av punkterna 99-100 i domen framgår i synnerhet att svenska fackliga organisationers rätt att vidta stridsåtgärder mot företag etablerade i andra medlemsstater under de angivna förutsättningarna utgör en inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 49 EG.

Artikel 10 EG kräver att medlemsstaterna tillhandahåller effektiva sanktioner för överträdelser av EG-rättsliga bestämmelser som har tillerkänts direkt effekt. EG-domstolen har som redan påtalats tillerkänt artikel 49 direkt horisontell effekt i detta mål och förklarat stridsåtgärderna otillåtna eftersom dessa syftar till att genomdriva otillåtna avtalskrav. Svarandena får därmed anses vara skadeståndsskyldiga enligt artikel 49 EG för skada som uppkommit på grund av att stridsåtgärderna.

Arbetsdomstolen har mot bakgrund av artikel 10 EG i tidigare rättspraxis funnit att skadeståndsregler i svenskt rätt skall tillämpas analogt för påvisade överträdelse av artiklar i EG-direktiv som har direkt effekt, se målet AD 2002 nr 45. Arbetsdomstolen uttalade bland annat:

”I jämställdhetslagen har den svenska lagstiftaren valt skadestånd som påföljd vid fall av överträdelse av förbudet mot könsdiskriminering. Mot bakgrund av den i det föregående nämnda solidaritetsskyldigheten enligt EG-fördraget finner Arbetsdomstolen att skadeståndsbestämmelsen i 25 § jämställdhetslagen måste anses vara analogt tillämplig vid en konstaterad överträdelse av sådana artiklar i likabehandlingsdirektivet som har direkt effekt.”

Samma förhållningssätt skall tillämpas i detta mål. Brott mot fredsplikt enligt medbestämmandelagen (MBL) är skadeståndssanktionerad genom skyldigheten att utge ekonomiskt och allmänt skadestånd enligt 54 och 55 §§ samma lag. Skälen för att en sträng sanktion skall tillämpas i detta mål är tyngre än i 2002 års rättsfall då svarandenas brott mot EG-rätten avser en fördragsartikel vilken har högre rättslig valör än ett direktiv.

Arbetsdomstolen skall enligt det anförda bifalla Lavals skadeståndsyrkanden enligt artikel 49 EG samt 42 § 1 stycket och 54-55 §§ MBL analogt.

Det bör för tydlighets skull påpekas att artikel 49 EG och artikel 3 i direktiv 96/71 har företrädare framför 42 § 3 stycket MBL som alltså inte skall tillämpas. Denna tillämpning skall även ha retroaktiv effekt, (se nedan).

I doktrinen har fastslagits att Laval har en på artikel 49 EG grundad rätt till skadestånd, se professor Norbert Reich, i artikeln ”Horizontal Liability in EC Law: Hybridization of Remedies for Compensation in case of breaches of EC Rights”, i *Common Market Law Review* 44, (nummer 3, juni 2007) s. 705-742, särskilt s. 718. I samma artikel utvecklas grunderna för att skadestånd skall utgå enligt nationell rätt vid brott mot EG-rätten, se särskilt s. 708 ff. och s. 741 f.

Det bör påpekas att den så kallade spärregeln avseende ren förmögenhetsskada i 2 kap 2 § skadeståndslagen självfallet inte skall tillämpas i detta mål. Enligt 1 kap 1 § skadeståndslagen skall den regeln inte tillämpas om annat är särskilt föreskrivet, vilket är fallet här genom artikel 49 EG.

Om skadans storlek samt orsakssambandet, se nedan.

2.3. Skadeståndsskyldighet enligt 42 § 1 stycket MBL

Denna grund för skadestånd är att svarandena har vidtagit stridsåtgärder trots att fredsplikt har gällt enligt 42 § 1 stycket MBL.

Arbetsdomstolen har i beslutet AD 2005 nr 49 uttalat följande:

”får det, enligt Arbetsdomstolens mening, anses klarlagt att syftet med de vidtagna stridsåtgärderna var att bolaget med avdelningen skulle träffa ett kollektivavtal som skulle ersätta det mellan bolaget och det lettiska byggnadsarbetarförbundet befintliga kollektivavtalen, eller med andra ord undantränga de lettiska avtalen. Att arbetstagarparterna sedan stridsåtgärderna vidtagits frånfallit kravet på 145 kr per timme och anfört att det numera gällande lönekravet framgår av byggnadsavtalets reglering medför ingen annan bedömning.

De mot bolaget vidtagna stridsåtgärderna skulle alltså ha betraktats som otillåtna om den huvudregel som anges 42 § första stycket första och andra meningen medbestämmandelagen, Britanniaprincipen, hade varit tillämplig.”

EG-domstolen har i domen bekräftat att artikel 49 EG utgör hinder för en tillämpning av 42 § 3 stycket MBL i detta mål.

Som Arbetsdomstolen har fastslagit i AD 2005 nr 49 skall sålunda de mot Laval vidtagna stridsåtgärderna betraktas som otillåtna.

Rättsverkningarna av detta framgår av MBL, dels är stridsåtgärderna olovliga och dels är svarandena skadeståndsskyldiga enligt 54 och 55 §§ MBL.

EG-domstolen har i punkt 97 i domen uttalat att artikel 49 EG har blivit direkt tillämplig i medlemsstaternas rättsordningar efter det att övergångstiden löpt ut och att artikel 49 EG ger enskilda personer rättigheter som de kan åberopa vid domstol och som de nationella domstolarna skall skydda. Den övergångstid som åberopas avsåg tiden från 1958 till 1970. Punkt 97 i domen innebär således att EG-domstolen har tillerkänt artikel 49 EG direkt effekt även före dagen för dom.

EG-domstolens avgöranden har retroaktiv effekt såvida domstolen inte anger att så inte är fallet, se härom i exempelvis Allgårdh och Norberg i ”EU och EG-rätten, En handbok och lärobok om EU och i EG-rätt”, 4 upplagan, 2004, s. 104-105 och s. 208 med hänvisningar till rättspraxis. Detta synsätt bekräftas av professor Torbjörn Andersson i uppsatsen ”Cleaning the State or Blasting the Past? The precedents of the Court of Justice and the balance between retroactivity and legal certainty in EC law”, i *Turku Law Journal*, Vol. 3 No 1/2001, s. 5-26.

Skadeståndsskyldighet enligt 54 och 55 §§ MBL föreligger därför inte endast från dagen för EG-domstolens dom utan även dessförinnan.

Svarandenas invändning att deras stridsåtgärder varit i enlighet med svensk rätt är sålunda felaktig. Svensk rätt skall sedan den 1 januari 1994 på grund av EES-avtalet under alla förhållanden sättas åt sidan om den strider mot EG-rätten. Annorlunda uttryckt är EG-rätten en del av den svenska rättsordningen som svarandena har varit skyldiga att följa sedan den 1 januari 1994.

Dir 96/71 skulle vara genomfört i Sverige senast den 16 december 1999. Artikel 49 EG skall därmed i vart fall från den 16 december 1999 tolkas i ljuset av dir 96/71 vilket redovisas i EG-domstolens dom.

Svarandenas invändning att Arbetsdomstolen i ett interimistiskt beslut den 22 december 2004 godtog fortsatta stridsåtgärder är irrelevant. Arbetsdomstolens beslut avsåg inte frågan om skadestånd, avsåg endast en summarisk prövning av ett interimistiskt yrkande samt var felaktigt i sak.

Svenska arbetsgivare som utsätts för skadeståndsgrundande handlingar från fackliga organisationers sida enligt 42 § 1 stycket MBL har rätt till skadestånd enligt 54 och 55 §§ MBL. Att inte tillerkänna tjänstetillhandahållare från andra medlemsstater skadestånd på samma villkor som svenska arbetsgivare är direkt diskriminerande.

2.4. Om skadeståndets storlek

2.4.1. Ekonomiskt skadestånd

Ovan har framgått att svarandenas agerande är skadeståndsgrundande enligt såväl EG-rätten som direkt enligt MBL.

Någon särskild begränsning av ekonomiskt skadestånd torde inte gälla enligt MBL, se exempelvis uttalande i Bergqvist, Lunning, Toijer, i Medbestämmandelagen, Lagtext med kommentarer, 2:a upplagan, s. 442. Laval har sålunda rätt till ersättning för ekonomisk skada som uppgår till det positiva kontraktssintresset.

Det föreligger svårigheter att idag (år 2008) ange en närmare beräkning av Lavals uteblivna vinst för år 2004 och 2005. Den ekonomiska skadan måste uppskattas då flera år har gått sedan Laval var verksamt i Sverige och intäkter och kostnader inte uppkom eftersom de gällande kontrakten avbröts.

Stridsåtgärderna orsakade att Laval inte kunde fullfölja sina åtaganden i Sverige. Laval utstationerade i slutet av 2004 arbetskraft till byggprojekt som bedrevs av L & P Baltic Bygg AB (Baltic Bygg) enligt kontrakt med Vaxholms stad samt en bostadsrättsförening i Djursholm. Värdet av Baltic Byggs kontrakt i Vaxholm uppgick till cirka 25 miljoner kr. Kontraktssumman i Djursholm uppgick till omkring 8,3 miljoner kr. Den entreprenaden var huvudsakligen färdigbygg när stridsåtgärderna inleddes. Av förvaltarberättelsen från Baltic Bygg i konkurs framgår emellertid att entreprenaden försenades kraftigt på grund av stridsåtgärderna vilket i sin tur orsakade krav på förseningsviten och skadestånd från bostadsrättsföreningen. Föreningen bestred att betala 3,4 miljoner kr till Baltic Bygg. Utdrag ur förvaltarberättelse bifogas som [bilaga 1](#).

Lavals skada måste uppskattas. Om Laval av stridsåtgärderna inte hade förhindrats att fullfölja utstationeringen av arbetskraft torde Laval ha kunnat ha en vinst motsvarande åtminstone fem procent av kontraktssummorna för Baltic Byggs ovan redovisade projekt, uppgående till 25 miljoner kr i Vaxholm och 3,4 miljoner avseende den obetalda delen av entreprenaden i Djursholm.

Laval uppskattar med stöd av 35 kap 5 § rättegångsbalken sin ekonomiska skada till 5 procent av 28,4 miljoner eller 1 420 000 kr. Utöver detta belopp har Laval även

lidit en direkt ekonomisk skada till följd av att Baltic Bygg på grund av konkursen ej kunde betala Laval för utfört arbete samt att Laval även haft kostnader direkt hänförliga till avveckling av sitt engagemang i Sverige. Laval räknar med att kunna precisera dessa belopp senast inom två veckor.

2.4.2. Allmänt skadestånd

Laval har rätt till allmänt skadestånd. Vid bedömandet av det allmänna skadeståndet bör följande beaktas. Stridsåtgärderna har syftat till genomdrivande av det fullständiga Byggnadsavtalet utan något beaktande av de kollektivavtal och förpliktelser som Laval redan var bundet av. I den juridiska litteraturen har svenska fackliga organisationer varnats för att söka framställa sådana avtalskrav, se exempelvis Bergqvist, Lunning, Toijer, i Medbestämmandelagen, Lagtext med kommentarer, 2:a upplagan, s. 448 med hänvisningar till Ds 1994:13 Lex Britannia. Svarandena har haft tillgång till juridisk kompetens och har under hand informerats om rättsläget av Laval. Svarandena har upprätthållit de otillåtna stridsåtgärderna under snart fyra års tid.

Dessa omständigheter talar för kännbara allmänna skadestånd.

Vidare bör inom ramen för det allmänna skadeståndet den del av Lavals ekonomiska skada från och med år 2005 till idag som inte kan beräknas, beaktas. Laval har lidit synnerligen omfattande ekonomisk skada i det att Laval har tvingats lämna alla åtaganden i Sverige och tvingats avstå från all verksamhet från och med i vart fall den 1 januari 2005. Laval beräknas årligen ha lidit omfattande ekonomisk skada som inte kan beräknas men bör påverka de allmänna skadestånden. Allmänt skadestånd kan användas som surrogat för ekonomiskt skadestånd, se Tore Sigeman, i uppsatsen, Bot, plikt och skadestånd, Om påföljder för kollektivavtalsbrott i nordisk rätt, i Vänbok till Axel Adlercreutz, s. 301 ff. särskilt s. 319.

Vidare bör bristen i fråga om förutsebarhet beaktas. Svarandena har gjort gällande att lagstiftaren har utgått från att svenska fackliga organisationer skall agera *exakt* så som Byggnads har gjort. Detta är felaktigt. Lagstiftaren har i prop. 1998/99:90 på s. 28 utgått från att villkor för utstationerande företag skall vara förutsebara. Byggnads har genom att kräva att Laval skall tillämpa hela Byggnadsavtalet, i vilket ingen fastställd minimilön förekommer, brutit mot lagstiftarens intentioner.

Bristen på förutsebarhet framgår även av följande. Fram till den 20 december 2004 innebar Byggnads krav ett undanträngande av Lavals lettiska kollektivavtal. Under pågående huvudförhandling i Arbetsdomstolen den 20 december 2004 krävde Byggnads åter att Laval skulle skriva på kollektivavtalet och angav att det tidigare protokollförda kravet på 145 kr per timme inte längre gällde. Lavals ombud ställde då två frågor, dels om Byggnads krav innebar att avtalet skulle tillämpas av Laval på de lettiska arbetarna och dels vilken lön som skulle gälla om avtalet skrevs på. Byggnads advokat uppgav då att han inte tänkte besvara frågorna.

I svarandenas skriftliga inlägga till EG-domstolen av den 30 januari 2006 framgår emellertid att Byggnads krav hela tiden har inneburit att Byggnadsavtalet skall tillämpas på de lettiska arbetarna och att de lettiska kollektivavtalen därmed trängs undan. Denna slutsats avseende Byggnads agerande har som redan påpekats även Arbetsdomstolen dragit i beslutet AD 2005 nr 49. Byggnads har därmed ägnat sig åt ett trixande vad avser stridsåtgärderna och de framförda kraven mot Laval. Detta har varit vårdslöst och i strid med lagstiftarens intentioner och utgör skäl för kännbara allmänna skadestånd.

De allmänna skadestånden bör uppgå till 500 000 kr vardera för Byggnads respektive avdelningen samt till 350 000 kr för Elektrikerförbundet som har vidtagit sympatiåtgärder.

2.5. Om orsakssambandet

Det föreligger ett uppenbart orsakssamband mellan svarandenas stridsåtgärder och Lavals skada.

3. Svarandenas inlägga (aktbilaga 199)

Svarandena hävdar att i aktbilaga 199 att de har försökt förmå Laval att tillämpa samma löne- och anställningsvillkor som gäller för svenska byggnadsarbetare. Just detta agerande att kräva absolut likabehandling saknar varje stöd i EG-rätten. Det är förvånande att svarandena upprepar ett påstående som nu – liksom tidigare – saknar rättsligt stöd. Varningar för fackliga krav som innebär en absolut likabehandling har skett i doktrinen, se ovan.

Svarandenas uttalanden under p. A är i huvudsak av politisk karaktär som inte angår målet och vilka inte skall läggas till grund för Arbetsdomstolens bedömning.

I ett avseende fortsätter Byggnads att trixa med sina egna avtalskrav. Under p. A 5 hävdas att EG-domstolen i punkt 110 i domen påstår att det i Sverige är kännetecknande att det inte finns några bestämmelser om lön, av något slag, som är tillräckligt preciserade och tillgängliga för utstationerade företag. Svarandena konstaterar därefter att Arbetsdomstolen har funnit utrett att kravet från Byggnads var 145 kr i timmen och att EG-domstolen har utgå från den faktiska och rättsliga bakgrund som tillhandahålls av den nationella domstolen. Det vore klädsamt om Byggnads självt ville ange sina egna avtalskrav och när dessa ändras över tiden. Det kan knappast vara avsikten med svenska konfliktregler att ett utländskt företag måste instämma Byggnads till Arbetsdomstolen för att få veta vilka avtalskrav Byggnads framställer från tid till annan.

EG-domstolens uttalande i punkt 110 strider inte mot Arbetsdomstolens beskrivning av de faktiska förhållandena. EG-domstolen är starkt kritisk till bristen på förutsebarhet i Byggnadsavtalet.

Svarandenas invändning att Lavals beskrivning av det svenska rättsläget i aktbilaga 195 under punkten 2 rör en politisk fråga är uppenbart felaktig. Såsom framgår av EG-domstolens dom är frågan om tillåtligheten av stridsåtgärder mot gästande företag en rent juridisk fråga som skall avgöras på juridiska grunder.

4. Handläggning och rättegångskostnader

5 kap 2 § i lagen (1979:371) om rättegången i arbetstvister skall inte tillämpas i målet. Svarandena är i alla avseenden att anse som tappande parter.

Svarandena har haft tillgång till juridisk kompetens samt har i samband med varslen om stridsåtgärder noggrant informerats om rättsläget av Laval. Trots uppmaningar att kontrollera riktigheten i Lavals invändningar har svarandena medvetet påbörjat samt upprätthållit de otillåtna stridsåtgärderna under mycket lång tid.

Kvittning av rättegångskostnaderna skulle även strida mot EG-domstolens dom och kravet i artikel 10 EG på att EG-rätten skall ges effektiv verkan i medlemsstaterna. EG-rättens effektiva verkan skulle helt sättas ur spel om svenska fackförbund tilläts agera i strid med EG-rätten mot gästande företag och dessa inte fick sina rättegångskostnader ersatta.

Det är felaktigt att Svenskt Näringsliv betalar Lavals samtliga rättegångskostnader. Svenskt Näringslivs engagemang inträdde först efter det att Arbetsdomstolen ogillat Lavals interimistiska yrkande. Dessförinnan bär Laval ansvaret för rättegångskostnaderna.

Det saknar dessutom betydelse för kostnadsfördelningen huruvida Laval själv står ansvaret för rättegångskostnaderna, erhåller försäkringsersättning härför eller om utomstående tredje part träder in och garanterar viss del av kostnaderna. Det finns inget lagstöd för att kostnadsfördelningen parterna emellan skall påverkas härav.

5. Om Arbetsdomstolens dom

Laval delar svarandenas uppfattning att målet i princip efter nödvändig skriftväxling kan avgöras på handlingarna. En ny huvudförhandling torde inte behöva hållas.

Stockholm som ovan

Anders Elmér

Martin Agell

K 1042-05 Enhet 1

FÖRVALTARBERÄTTELSE ENLIGT 7 KAP 15 § KONKURSLAGEN

Gäldenär:

L & P Baltic Bygg AB
556575-4370
Väsbyvägen 5
194 36 Upplands Väsby

Styrelseledamöter:

Ilgvars Jegorovos
540713-0000
RigaHatto Praun
400320-9915
Setterwalls Väg 4
131 36 Nacka

Styrelsesuppleanter:

Hans-Erik Hillebrink
440309-0816
Väsbyvägen 5
194 36 Upplands VäsbyGuntars Tiltins
710819-0000
Riga

Bouppgivare:

Boupppteckningen har upprättats utan
gäldenärens medverkan

Dag för konkursansökan:

2005-03-24

Konkurssökande:

Egen ansökan

Fristdag:

2005-03-08

Konkursbeslut:

2005-03-24

Edgångssammanträde:

2005-05-20, kl.09.10

LINDSKOG
MALMSTRÖM

ADVOKATBYRÅ

Box 27707, 115 91 Stockholm
Telefon 08-599 29 000
Telefax 08-599 29 001

Konkursdomstol: Sollentuna tingsrätt
Box 940
191 29 Sollentuna

Konkursförvaltare: Advokat Örjan Jarvin
Lindskog Malmström Advokatbyrå
Box 27707
115 91 Stockholm
Tel 08-599 29 000
Fax 08-599 29 001

Tillsynsmyndighet: Kronofogdemyndigheten i Stockholm
Konkurstillsynsenheten
106 65 Stockholm

Revisor: Aukt.rev. Jonas Forsberg
Finnhammars Revisionsbyrå
Jonas Forsberg
Olof Skötkonungs väg 34
193 22 Sigtuna

Aktiekapital: 100.000 kr

I konkursbouppteckningen har tillgångar och skulder upptagits enligt följande.

TILLGÅNGAR

Omsättningstillgångar

Kundfordringar, nominellt belopp
3.566.950 kr, tvistiga, varför här utföres

Kassa

2.000.00

avetablerade entreprenaden Söderfjärdsskolan och att Vaxholms stad utgav viss slutlig ersättning till konkursbolaget.

En annan större entreprenad, där beställare var Bostadsrättsföreningen Framnäsvisken i Djursholm, försenades kraftigt på grund av de fackliga stridsåtgärderna. Detta ledde i sin tur till stora krav på förseningsvite och skadestånd från beställarens sida. Vid konkursutbrottet förelåg oreglerade fakturor till Bostadsrättsföreningen Framnäsvisken om cirka 3,4 miljoner kronor. Beställaren bestrider betalningsskyldighet för dessa. Konkursboet för förhandlingar med Brf Framnäsvisken i syfte att få till stånd en betalningsuppgörelse. Dessa förhandlingar är ännu inte slutförda.

Enligt protokoll från styrelsemöte den 24 februari 2005 redovisade konkursbolagets redovisningskonsult att det bokförda resultatet per sista januari 2005 var negativt och att bolagets aktiekapital var förbrukat. Styrelsen beslutade vid nämnda tidpunkt att upprätta kontrollbalansräkning.

Min bedömning är att bolagets obeståndssituation inträffat i vart fall under hösten 2004 och att anledningen till denna obeståndssituation huvudsakligen torde kunna tillskrivas de produktionsstörningar som bolaget drabbats av på grund av fackliga stridsåtgärder.

Återvinning, olovlig vinstutdelning, annan olovlig utbetalning eller skadestånd

Hittillsvarande utredning har inte påvisat omständigheter som bör anmälas under denna rubrik.